

Wnioski, złożone do niewłaściwej komisji, przewodniczący komisji przesyła komisji właściwej (§§ 7, 13 - 16), powiadamiając o tym wnioskodawcę.

Na żądanie wnioskodawcy wydaje się potwierdzenie złożenia wniosku.

§ 18. Jeżeli złożony wniosek wymaga rozpracowania, sporządzenia rysunków, przeprowadzenia prób itp., komisja obowiązana jest przyjść w tym względzie z niezbędną pomocą wnioskodawcy, przy uwzględnieniu postanowień §§ 11 i 12.

§ 19. Wnioskodawca ma prawo żądania zachowania jego nazwiska w tajemnicy; w tym przypadku osoba wnioskodawcy nie może być ujawniona bez jego zgody.

§ 20. Wnioskodawca może żądać zwrotu złożonego wniosku w przypadku jego odrzucenia.

§ 21. Złożone wnioski podlegają rejestracji na ogólnych zasadach, obowiązujących przy rejestracji pism i otrzymują kolejny numer. W miarę potrzeby przewodniczący komisji uprawniony jest do zarządzania wprowadzenia innych środków technicznych dla zapewnienia sprawności pracy komisji (kartoteki, terminarze, zapiski itp.).

§ 22. Przewodniczący komisji, w miarę potrzeby, przeprowadza postępowanie wyjaśniające i przygotowuje sprawę pod obrady komisji, przy czym może przydzielić sprawę do opracowania poszczególnemu członkowi komisji, który wówczas jest referentem danej sprawy na komisji.

§ 23. Komisja opierając się na całokształcie zebranego materiału rozpatruje złożony wniosek i wydaje postanowienie.

Postanowienie powinno być wydane w ciągu 30 dni od daty otrzymania wniosku; o wydanym postanowieniu wnioskodawcę należy niezwłocznie zawiadomić na piśmie.

Termin, przewidziany w ustępie poprzedzającym, ulega odpowiednio przedłużeniu na czas, niezbędny do ostatecznego przeprowadzenia problemu, przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, prób itp., o czym należy zawiadomić wnioskodawcę.

Postanowienie odrzucające wniosek powinno zawierać uzasadnienie.

§ 24. Wnioski, przyjęte w formie proponowanej lub zmiennej, komisja przekazuje kierownikowi danej jednostki administracyjnej celem wprowadzenia w życie. Jeżeli realizowanie wniosku przekracza kompetencje kierownika danej jednostki administracyjnej, przekazuje on wniosek władzy właściwej do wydania decyzji.

W przypadku rozbieżności zdań pomiędzy kierownikiem danej jednostki administracyjnej a komisją co do realizacji wniosku, sprawę rozstrzyga władza na szczeblu bezpośrednio wyższym, a w razie istnienia dalszych rozbieżności zdań — odpowiedni minister na wniosek Centralnej Komisji Usprawnienia Administracji Publicznej.

§ 25. O wnioskach przyjętych do realizacji komisja komunikuje redakcjom czasopism zainteresowanego związku zawodowego, celem wykorzystania ich, jako materiału do notatek, popularyzujących akcję usprawnienia administracji publicznej. Centralna Komisja może stosować także inne środki popularyzacji przyjętych wniosków.

§ 26. Wnioskodawcy przysługuje prawo wniesienia odwołania od postanowienia komisji. Odwołanie wnosi się do właściwej komisji za pośrednictwem tej komisji, która postanowienie wydała. Odwołanie z aktami sprawy powinno być przesłane do rozstrzygnięcia właściwej komisji w terminie trzech dni. Ostateczna decyzja należy do Centralnej Komisji Usprawnienia Administracji Publicznej.

§ 27. Każdy może wnieść zażalenie na działalność komisji bądź do komisji hierarchicznie wyższej, bądź bezpośrednio do Centralnej Komisji Usprawnienia Administracji Publicznej.

§ 28. W przypadku przyjęcia projektu, zgłoszonego we wniosku, komisja może zakwalifikować wnioskodawcę do wyróżnienia.

Wprowadza się następujące formy wyróżnienia:

- a) odznaczenie,
- b) dyplom uznania,
- c) nagroda w postaci książki,
- d) nagroda pieniężna.

Powyższe formy wyróżnienia mogą być stosowane łącznie lub oddzielnie. Decyzja o wyróżnieniu należy do Centralnej Komisji Usprawnienia Administracji Publicznej na wniosek właściwej komisji, bądź z własnej inicjatywy Centralnej Komisji.

§ 29. Z posiedzeń komisji spisuje się protokół, który podpisują przewodniczący, zastępca przewodniczącego i se-

retarz. Osobom wchodzącym w skład Komisji przysługuje wynagrodzenie za udział w posiedzeniu Komisji.

Sprawozdawczość.

§ 30. Komisja w pierwszym miesiącu każdego kwartału składa sprawozdanie ze swej działalności za ubiegły kwartał kierownikowi jednostki administracyjnej, przy której została powołana. Ponadto zastępca przewodniczącego i członkowie referują to sprawozdanie na zebraniu pracowników tych organizacji związkowych, z których zostali wyznaczeni.

Centralna Komisja składa sprawozdanie Prezesowi Rady Ministrów w okresach półrocznych. Sprawozdania te zastępca przewodniczącego referuje na Sekretariacie Centralnej Rady Związków Zawodowych, a poszczególni członkowie na plenarnych zebraniach zarządów głównych tych związków zawodowych, z których zostali wyznaczeni.

§ 31. Odpis sprawozdania, o którym mowa w § 30 ust. 1, komisja przesyła Centralnej Komisji Usprawnienia Administracji Publicznej.

Postanowienia końcowe.

§ 32. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1951 r.

Z tym dniem traci moc obowiązującą regulamin, załączony do okólnika Nr 19 Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 sierpnia 1949 r. (Monitor Polski Nr A-57, poz. 755).

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

1626.

ZARZĄDZENIE Nr 63 KOMISJI DEWIZOWEJ

z dnia 27 listopada 1950 r.

w sprawie wykonywania dyspozycji płatniczych Ministerstwa Handlu Zagranicznego na zagranicę z tytułu usług, związanych z obrotem towarowym z zagranicą.

Na podstawie art. 3 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 86, poz. 584 i z 1939 r. Nr 87, poz. 549) Komisja Dewizowa zarządza, co następuje:

§ 1. Zezwala się Narodowemu Bankowi Polskiemu i uprawnionym bankom na wykonywanie dyspozycji płatniczych na zagranicę, wydawanych przez Ministerstwo Handlu Zagranicznego, z następujących tytułów:

- 1) przewozu towarów statkami obcymi (frachty morskie i wszelkie wydatki, wynikające bezpośrednio z umów frachtowych);
- 2) wynajmu statków (time-chartery) na zlecenie central handlu zagranicznego wraz z kosztami wynikającymi z eksploatacji tych statków, z wyjątkiem statków, będących w time-charterze armatorów polskich (GAL, Polsko-Brytyjskie Towarzystwo Okrętowe, S. A. i Żegluga Polska, S. A.);
- 3) bonifikat, rabatów, upustów, manco;
- 4) prowizji;
- 5) licencji, patentów i wzorów;
- 6) wynagrodzeń rzeczoznawców oraz monterów maszyn i urządzeń;
- 7) usług ekspedycyjnych morskich i lądowych;
- 8) wszelkich pozostałych kosztów dodatkowych, związanych z zagranicznym obrotem towarowym (jak np. koszty odbioru towaru: jakościowego, ilościowego, technicznego, koszty ekspertyz i składowania).

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 grudnia 1950 r.

KOMISJA DEWIZOWA

J. Prawin, E. Wierchoń

DZIAŁ II

SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

1627.

UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 6 grudnia 1950 r.

w sprawie ustalenia przynależności oraz uporządkowania gospodarki finansowej gospodarstw rolnych władania publicznego nie należących do przedsiębiorstwa Państwowe Gospodarstwa Rolne.

Wychodząc z założenia, że wszystkie gospodarstwa rolne stanowiące własność Państwa winny być objęte planem

rolnictwa i administrowane z zastrzeżeniem § 3 bądź przez przedsiębiorstwo Państwowe Gospodarstwa Rolne, bądź przez podporządkowane Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych organa władz terenowych, Prezydium Rządu postanawia, co następuje:

§ 1. 1. Ministrowie resortowi, którym podlegają jednostki użytkujące gospodarstwa rolne, wydadzą w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych zarządzenia, aby te gospodarstwa zostały w terminach uzgodnionych przekazane Ministerstwu Rolnictwa i Reform Rolnych.

2. Postanowienie ust. 1 nie dotyczy państwowego gospodarstwa leśnego w stosunku do gruntów, objętych przepisami instrukcji Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministra Leśnictwa z dnia 12 maja 1950 r. w sprawie zasad i trybu postępowania przy włączeniu i wyłączeniu z państwowego gospodarstwa leśnego gruntów nieleśnych, wydanej w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Gospodarki Komunalnej na podstawie art. 4 ustawy z dnia 20 grudnia 1949 r. o państwowym gospodarstwie leśnym (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 494).

3. Przekazanie winno nastąpić w trybie uchwały Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 5 kwietnia 1950 r. w sprawie przekazywania przedsiębiorstw, zakładów lub ich części między państwowymi jednostkami gospodarczymi (Monitor Polski Nr A-47, poz. 532).

§ 2. Przejęte na podstawie § 1 ust. 1 niniejszej uchwały gospodarstwa rolne Minister Rolnictwa i Reform Rolnych bądź władzy do przedsiębiorstwa P.G.R. bądź przekazuje podporządkowanym sobie organom władz terenowych.

§ 3. 1. Poza przedsiębiorstwem P.G.R. względnie podporządkowanymi Ministerstwu Rolnictwa i Reform Rolnych organami władz terenowych mogą pozostać gospodarstwa rolne, których użytkownicy uzasadniają, że gospodarstwa te są im niezbędnie potrzebne dla prowadzenia w nich podstawowej działalności lub dla specjalnych celów.

Ponadto na wniosek resortowego ministra może być uzupełniony areał posiadanych przez podległe mu instytucje gospodarstw rolnych nowymi terenami dla utworzenia baz surowcowych i doświadczalnych.

2. O pozostawieniu niektórych gospodarstw rolnych we władaniu dotychczasowych użytkowników względnie o przydzieleniu im nowych gospodarstw decyduje, na wniosek właściwego resortowego ministra, Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

3. Wnioski o pozostawienie gospodarstw rolnych we władaniu dotychczasowych użytkowników winny być zgłoszone do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w terminie do dnia 30 grudnia 1950 r.

§ 4. 1. Ministrowie resortowi spowodują, aby we wszystkich gospodarstwach rolnych tak podlegających przekazaniu jak i pozostających we władaniu dotychczasowych użytkowników w terminie do dnia 31 grudnia 1950 r. była doprowadzona do stanu bieżącego rachunkowość, ściągnięte wszystkie zaległe należności, spłacone zaległe zobowiązania w stosunku do instytucji, dostawców, banków itp. tak, aby gospodarka finansowa była w tych gospodarstwach do końca roku bieżącego uregulowana.

2. W wypadku, gdy uregulowanie spraw finansowych gospodarstw rolnych nie będzie mogło być dokonane — w ramach zatwierdzonych na rok bieżący planów finansowo-gospodarczych — właściwi ministrowie poleca, wystąpić w terminie do dnia 15 grudnia 1950 r. do Ministerstwa Finansów z umotywowanymi wnioskami o zatwierdzenie zmian w budżetach lub w planach finansowo-gospodarczych tych gospodarstw zależnie od ich organizacji finansowej.

§ 5. W odniesieniu do gospodarstw rolnych, które na mocy decyzji Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego pozostaną nadal we władaniu dotychczasowych użytkowników, właściwi ministrowie w porozumieniu z Ministrem Finansów ustalą w terminie

do dnia 15 stycznia 1951 r., które z pozostawionych gospodarstw rolnych mają od 1 stycznia 1951 r. indywidualnie lub w zespołach gospodarować:

a) jako przedsiębiorstwa na pełnym rozrachunku gospodarczym (§ 11 uchwały Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1950 r. w sprawie zasad organizacji finansowej i systemu finansowego przedsiębiorstw państwowych, objętych budżetem centralnym (Monitor Polski Nr A-55, poz. 630),

b) jako zakłady pomocnicze przedsiębiorstw względnie jednostek budżetowych, prowadzone na wewnętrznym pełnym lub ograniczonym rozrachunku gospodarczym (§ 12 powołanej wyżej uchwały Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1950 r.),

c) jako przedsiębiorstwa budżetowe (pkt. 13 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 22 czerwca 1950 r. w sprawie zasad i trybu opracowania projektu budżetu Państwa na 1951 r. — nota budżetowa),

d) jako gospodarstwa pomocnicze jednostek budżetowych (pkt. 16 powołanego wyżej zarządzenia Ministra Finansów z dnia 22 czerwca 1950 r.).

§ 6. W odniesieniu do gospodarstw rolnych, które na mocy decyzji Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych (§ 2) zostaną przekazane podporządkowanym mu organom władz terenowych — terenowe rady narodowe, zgodnie z § 18 uchwały Rady Ministrów z dnia 6 września 1950 r. w sprawie zasad organizacji finansowej i systemu finansowego państwowych przedsiębiorstw podlegających władzom terenowym (Monitor Polski Nr A-102, poz. 1284) ustalą, na jakich zasadach organizacyjno-finansowych działac będą indywidualnie lub w zespołach przekazane im gospodarstwa rolne.

§ 7. Na gospodarstwa rolne tak pozostające we władaniu dotychczasowych użytkowników, jak i przekazane podporządkowanym Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych organom władz terenowych, które zostaną zorganizowane jako przedsiębiorstwa na pełnym, względnie jako zakłady pomocnicze na wewnętrznym pełnym rozrachunku gospodarczym, właściwi ministrowie w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Finansów rozciągną zarządzenie Ministra Finansów z dnia 30 października 1950 r. w sprawie zasad organizacji finansowej i systemu finansowego Państwowych Gospodarstw Rolnych na 1951 r. (Monitor Polski Nr A-123, poz. 1530).

§ 8. 1. W odniesieniu do gospodarstw rolnych, które zgodnie z § 5 lit. d) zostaną zakwalifikowane jako gospodarstwa pomocnicze jednostek budżetowych — nie mają zastosowania postanowienia, zawarte w ust. 3 pkt. 16 powołanego wyżej zarządzenia Ministra Finansów z dnia 22 czerwca 1950 r.

2. Gospodarstwa te będą mogły uzyskiwać na określone cele kredyty bankowe zwrotne przed upływem okresu budżetowego.

§ 9. 1. Dla wszystkich gospodarstw rolnych, będących przedmiotem niniejszej uchwały, tj. tak pozostających we władaniu dotychczasowych użytkowników, jak i podlegających przekazaniu Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych, winny być sporządzone w terminie do dnia 1 lutego 1951 r. plany finansowo-gospodarcze lub preliminarze budżetowe na rok 1951.

2. Plany gospodarstw, włączonych do przedsiębiorstwa P.G.R., zostaną jako plany dodatkowe włączone do zasadniczego planu finansowego P.G.R. na rok 1951; — plany gospodarstw, przekazanych podporządkowanym Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych organom władz terenowych, zostaną powiązane dodatkowo z budżetami władz terenowych na 1951 r. zgodnie z postanowieniami §§ 4 i 5 uchwały Rady Ministrów z dnia 6 września 1950 r., powołanej w § 6 niniejszej uchwały; zaś plany gospodarstw rolnych pozostawionych we władaniu dotychczasowych użytkowników zostaną powiązane dodatkowo w sposób dla nich właściwy z budżetami względnie z planami finansowymi na rok 1951 tych użytkowników.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

Redakcja i Administracja: Warszawa, ul. Bracka 20. Telefony: Redakcja 864-75, 867-28, Administracja 864-74.

PRENUMERATA „Monitora Polskiego” wynosi: — za cz. A rocznie 54,— zł (termin wpłaty do dnia 31.III.), półrocznie — 30,— zł, kwartalnie — 15,— zł, za cz. B kwartalnie 22,50, za obie części A-B rocznie — 130,— zł (termin wpłaty do dnia 31.III.), półrocznie — 69,— zł (I półrocze płatne w terminie do dnia 31.III., II półrocze — do dnia 31.VIII.), kwartalnie 36,— zł. Prenumeratę przyjmuje Administracja „Monitora Polskiego”, Warszawa, ul. Bracka 20-a oraz Oddziały PAP: Łódź, Piotrkowska 133, Kraków, Rynek Kleparski 4, Katowice, Jana 11, Poznań, Mielżyńskiego 8, Bydgoszcz, Libelta 4, Wrocław, Traugutta 35, Konto czekowe N.B.P. Oddział Główny w Warszawie Nr 110-1306, oraz PKO Warszawa I-4797/110.

Reklamacje z powodu niedoręczania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji „Monitora Polskiego” w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Wydawca: Polska Agencja Prasowa PAP.

Redaguje Komitet Redakcyjny.

Druk WZG, Oddz. 01, W-wa Tamka 3, 24000, Zam. 4772, B-134619.

Cena 48 gr